

Poliserna här & där.

Den gångna veckan har demonstrerat skillnaden i administrativ kultur mellan Spanien och Sverige, främst har det demonstrerats av skillnader i respektive polis sätt att arbeta. Den Spanska polisens sätt visades här i Sverige av Hasse Alfredsson som hundförare i en teatermonolog.

"Här kommer en gammal gumma och bär på ett plakat. Texten är att "så älskade Gud världen." "Vad gör du då?" "Jag slår henne i huvudet med batongen!" Det var lustigt här då, och nu allvar i Katalonien. Det var inte någon tvekan om att den spanska staten demonstrerade fascistiska egenskaper mot någon, som den betraktade som avvikande. Poliserna slog med uppenbar glädje, och det kan inte råda någon som helst tvekan. De använde oproportionerligt våld.

Min avsikt med dessa anteckningar är att jämföra denna spanska polis med en svenska, som vi såg den ungefär samtidig lösa problemen med en nazistdemonstration i Göteborg; lite likartade arbetsuppgifter, men ack så olika metoder. Jämförelsen är tankeväckande. Den avgörande skillnaden är användningen av våld. Svensk polis använder våld i sista hand, den spanska polisen utdelar gärna och frikostigt ut våld i generösa portioner.

Det verkar som om det polisiära våldet på något sätt speglar "våldet i samhället" i stort. Det svenska samhället var fram till mitten av 1800-talet våldsbenäget. Man upplevde husaga, där mannen fick slå sin hustru och hustrun fick slå husets tjänare. Byarnas folk drabbade samman i byslagsmål och herrgårdens drängar som stod hängde framför grindarna vid landsvägen drog bönderna från kärror och vagnar för att klå upp dem. De som avtjänade straff på fästning (d.v.s. statens fängelse) hade närmast slavstatus.

I Spanien, där vi ser att fascistisk våldsideologi sätter sin prägel på samhället, torde man bedriva kroppaga mot barnen, vilket är den vanligaste orsaken till fascism. Den spanska polisens bruk av batonger mot demonstranter bör rimligtvis kunna anses som beordrad kroppaga. Kroppaga har effekt på sina offer. Allt våld är skadligt, både kropp och psyke drabbas. Till de senare effekterna hör en andligt förlamande effekt. Och det är kanske den verkliga anledningen till bruket av aga. Men som en biverkan uppträder minskad påhittighet och initiativ. En följd effekt av detta, i sin tur, är en sämre ekonomisk aktivitet, d.v.s. fattigdom.

Om vi resonerar i utvecklingstermer så kan förhållandena beskrivas som att Spanien hör till de länder, som släpar efter de utvecklade länderna i Norra och Västra Europa. Och för att rätta till sådana missförhållanden (får man förmoda) har EU regelverk. I EU har man frihet att ge uttryck för sina åsikter. Men som Katalonien visar tar inte EU alltför allvarligt på sina

egna regler. Katalanerna vill förmodligen egentligen stanna kvar i EU, men för det måste EU visa åtminstone ett minimum av karaktärsstyrka och hålla sig till sina egna regler. Hitintills har kompisarna kommit först i kön.

Jag har här försökt att lite kyligt beskriva våldet och dess effekter, men det finns andra effektfullare beskrivningar. När nazisterna begick sina grymheter på 30- och 40-talen kom sanningen sakta till oss via referat av rättegångarna i Nürnberg. Det som skedde söndagen den 1 oktober i Barcelona fick vi se på Tv delvis samma dag och mer fullödigt påföljande. BBC:s filmer ligger fortfarande i skrivande stund på BBC:s hemsida. Tidsaspekten här är en kontrast mot gångna tider.

BBC:s filmer visar vad som händer och relativt sett när det händer. Man får se Guardia Civil i aktion, när de förhindrar röstningen och förstör vallokaler med urnor och valsedlar. Och det låter förmodligen måttligt upprörande. Men det verkligt upprörande är hur de behandlar katalanerna, människorna. Det är synnerligen motbjudande och kanske är det därför jag inte har sett några konkreta beskrivningar. Men varför frossa i våldet? För mig handlar det om vittnesmål om vad jag sett på Tv. Men det är också för att avslöja diverse mindre ärliga politiker som har presenterat sanningen på ett sådant sätt att det inte längre är sanning. Men alla har väl inte sett dessa bilder. För om de var allmänt kända hur kunde då våra politiker framställa det skedda som de gjort?

Bilderna visar den spanska polisen i aktion. Poliserna är klädda i kläder som skyddar dem från eventuella motåtgärder. De bär hjälmar, delvis av plexiglas, skyddshandskar och mycket grova skor. De bär "batonger" som är över en meter långa. Dessa hålls med båda händerna och batongslagen är "rundpallar" med vid cirkel innan de träffar t.ex. någon i en kö, som bara står där för fredligt röstande. När detta offer fått sig några ordentliga slängar av batongen griper polisen tag i vederbörande och slänger offret bakåt i en vid hög bäge kanske 4 – 5 meter. Sedan tar en kollega hand om stackarn (för nu finns det verkligen anledning att tycka synd om) som applicerar några korta snabba grepp av tortyrliknande slag. Därefter slängs offret lika långt bakåt till en ny kollega som fortsätter behandlingen. Skeendet går ju snabbt och bildsekvenserna är ju korta nu för tiden och vår uppmärksamhet tvingas till andra objekt.

Den spanske premiärministern berättar med siffror från händelserna. "Så och så många har valt att inte rösta". Det är en typisk fascistisk sanning. De som stod i kö för att rösta och som blev behandlade av polisen på ett fruktansvärt smärtsamt och förnedrande sätt valde inte att låta bli att rösta. Premiärministern i ett land, som sägs vara civiliserat säger att dessa polisoffer valde att inte rösta. "Gör inte affärer med den mannen"! Eller skyll dig själv!

Det handlar om att lämna Spanien och bilda republik säger en del. Vi vet att det finns flera åsikter i Katalonien. Så en mogen tolkning är att först vill Katalanerna själva komma fram till ett beslut, men de vill ta det själva. Inte få det dikterat.

Men här tar inte hyckleriet och lögnerna slut. Vår egen utrikesminister säger att allt det här är mycket sorgligt, men det är en spansk inre affär och här skall vi inte ingripa. Det är som talesättet säger en sanning med modifikation. I den Brittiska vittneseden talas om "sanningen, hela sanningen ..." Spanien är liksom oss faktiskt medlem i EU! Det här är fråga om hur man handlar i vårt statsförbund EU med

sina stadgar och bestämmelser. Är det inte ett grovt försök att slå blå dunster i våra ögon? Är det värdigt vår utrikesminister? Är det också Svensk politik att det är ett internt Spanskt problem oavsett vad som händer? Vad som en gång var ett Tyskt internt problem diskuterades dock senare rätt utförligt i Nürnberg.

Men samtidigt som det ser mörkt ut för demokratisk polisutveckling i Spanien och EU ser vi möjligheten till en ljus framtid här i Sverige. Här har polismakten nyligen genomgått en omfattande omorganisation och samma dag som den lankesiska drömmen fick sig en svår törn, tog polisen i Göteborg hand om en nazistisk demonstration som kunde blivit allvarlig. Men detta hot hanterades glänsande. I stället för det fascistoida batongarbetet jobbade man med de principer som vi vanligen förknippar med organisation av skolarbete.

Framför allt var man hövlig och vänlig i kontakten med de som önskade demonstrera. Man förde ett seriöst samtal och försökte lösa deras problem.

”Men vi har Bokmässan på Svenska Mässan säsongens sista dag på Liseberg och även andra demonstrationsansökningar. Så här långt kan vi knappas gå”.

Så prövades ärendet i rätten och den satte upp regler för en överenskommelse. Alla anspråk accepterades inte, men demonstrationen fick hållas i huvudsak så man kommit överens, fast tiden kortades något.

Polisen visade att man visste om världen var befolkad av många som både var annorlunda och tänkte på sitt sätt. Och det hela avlöpte med ett minimum av våld. Polisen här betedde sig som vuxet folk jämfört med infantila fascister i Madrid.